

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: FREDERIKSBORG

Citation: Hauch, Carsten: "FREDERIKSBORG", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder*. - 1929, udg. af POUL SCHJÆRFF , 1926-29, s. 245. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch03val-shoot-workid85100.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: *Poetiske Arbejder*. - 1929

FREDERIKSBORG.

Deilige Slot med de glimtende Fløie,
Aldrig i Norden Din Lige man saae,
Issen Du strakte mod Himlen den høie,
Foden Du vasked i Bølgen den blaa.

Kløgtig med Kunst har en kongelig Mester
Manet Dig frem over Vandenes Strøm,
Hvælvet Dit Tag over tusinde Gjester,
Fængslet i Stenen sin deiligste Drøm.

Skjøn som en Rose fra Feernes Riger,
Fast som det Ord, der blev talt af en Helt,
Stolt som et Fjeld, der mod Lyset opstiger,
Blinked Dit Taarn under Stjernernes Telt.

246 Rolig Du stod ved vor Fryd og vor Klage,
Tolk for den mægtigste Villies Bedrift,
Stor som et Sagn fra de hengangne Dage,
Hugget i Stenen med gaadefuld Skrift.

Dristig sig bævende, svævende, ranke,
Strakte Du hundrede Spiir mod det Blaa,
Høi som en hellig, udødelig Tanke,
Vendt imod Himlen, mens Tiderne gaae.

Tusinde Billeder, mægtige Minder,
Vidner om Fortidens Storhed og Glands,
Vældige Runer, mod Dannemarks Fjender,
Vogted Du trolig bag Bøgenes Krands.

Hvilken Larm, man raaber Brand,
Trommen hvirvler, hvilken Jammer!
Kongeborgen staaer i Flammer,
Iil til Hjelp, hver Byens Mand!

Vee, o vee, hvor vil det gaae!
Alle Vindver selsomt lyser,
Vinden tuder, Hjertet gyser,
Vore Sprøiter er for smaa.

Stærke Mure, Fortids Pragt,
Hvad vi meente stod betrygget,
Og for Evigheden bygget,
Synker nu for Luens Magt.

247 Gud, see naadig til os ned!
Stenen brast og Bjælker knage,
Ildens frygtelige Drage
Hersker nu i Kongens Sted.

Hører I, hvor Klokken slaaer?
Som en Bøn om Hjelp det klinger,
Sidste Gang i Luft den ringer,
Før den smelter og forgaaer.

Ingen Redning meer vi veed,
Ilden sig mod Kirken vender,
Tag og Spiir og Taarne brænder,
Nu de sank i Luen ned.

Falden er det stærke Huus.

Mon det skal et Varsel være,
Danmarks Glands og Danmarks Ære
Skal de synke nu i Gruus?

Nei, langt heller vil vi døe,
Ingen Frygt vort Mod skal binde,
Selv i Sorgen Kraft vi finde
For at frelse Danmarks Ø.